

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagós)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

LA SENMANA

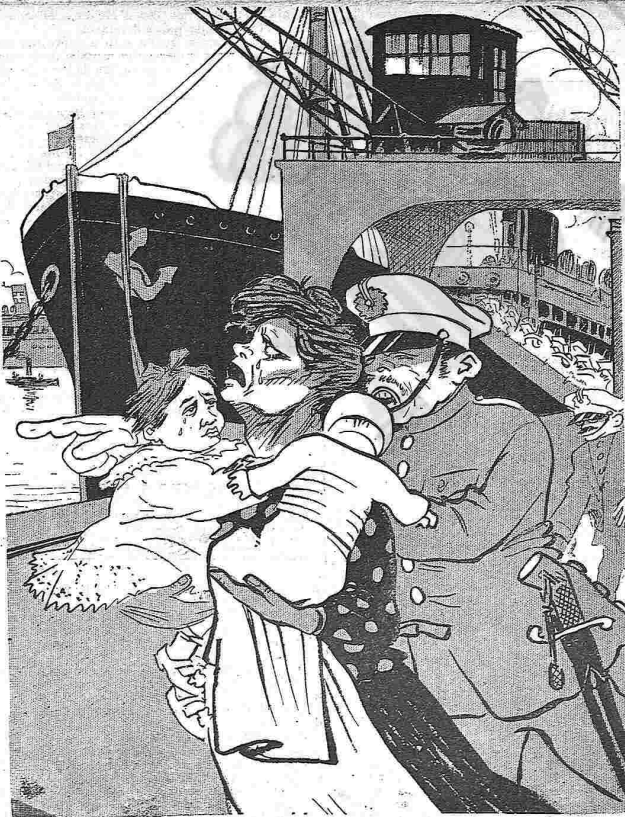
Hi ha que triar. O a n' en Maura l' han enganat o es en Maura qui 'ns ha enganat a nosaltres.
Va dir el jefe del Govern que lo que s' intentava al Marroch no era ni podia ser una guerra; que tot se reduiria, en compliment del protocol d' Algeiras, a la ocupació al Riff d' una faixa de territori sense la qual el manteniment del ordre en aquella part del imperi havia de ser sumament difícil. Y això no ha sigut veritat.

L' estat actual del Riff, disfressat de la manera que 's vulgui, es un estat de guerra. Cert que no 's donan grans batallas, pero se surt roch menos que a combat per dia, y per més que 'l Govern fa tot lo que pot pera encucar la pildora y amagar nos els perills de la situació, se sab que las kábilas veuinas de Melilla son en sa majoria enemigas nostras; qu' en tot aquell territori s' hi ha proclamat la «guerra santa» y que lo que va comensar per una agressió aislada als treballadors de las minas, pot molt bé convertir-se—si es que ja no s' hi ha convertit—en una qüestió gravíssima, quels termes y resultats no així com així poden pronosticar-se.
Lo més curiós—per no dir lo més cruel—es que

quan els morts ascendeixen ja a algunas dotzenas y sense embuts se confessa que ab els reforços enviats al Africa no n' hi ha prou pera «mantenir l' ordre» y fer callar als riffenyas, en Maura, impertorbable com de costum, declara que tot això ja estava previst y que res succeeix que pugui calificarse d' extraordinari.
De manera que tot allò que va dir-se'n quan, l' endemà de tancar-se las Cortes, se sollicità un crèdit de tres milions y pico de pessetas ab destino a Guerra, tot allò va ser en realitat una broma de mal género. En Maura sabia perfectament lo que anava a succeir, y si contava al país qüestions pastorils y apacibles rondallas, era solzament pera distrèure'l y

manejarlo y embarcarlo ab més comoditat.
Donchs bé. Si nosaltres sabém fins ahont arriba la seva desaprensió, també don Antón sab quin es el parer del poble espanyol sobre aquesta guerra.
Las escenas, violentíssimas y emocionants, ocorregudas aquestes dias a Madrid, ahont la multiitut ha oposat serias dificultats a la marxa dels trens que conduhian tropas esp a Africa, y las manifestacions de tot género que en diversas poblacions—Barcelona entre ellas—s' están continuament registrant, confirman y ratifican lo que desde 'l principi s' havia declarat: el país no vol la guerra.
Y no es que no la vulgui, porque—com ha dit algú—no la entén.

CONTRAST

—Volia despedirme de...
—¡Atrás!

—Venía a repartir unas medallitas...
—¡Pase V., señora!

anuncian pera dirigir la paraula al públic, may dirian com se deya?... Guerra.
 —Fuera Guerra! Fuera Guerra!—d'u que cridava un exaltat del públic.
 Y un del costat li va respondre:
 —Calieu, home!... No siguen intransigent. Se diu Guerra d' apellido, pero, de nom, potser se diu Paul

En un dia, han baixat els valors espanyols *nada* menos que dos enters.
 Això vol dir que la Bolsa, com en altres temps de luctuosa memoria, comença a ser un excelent termómetro de la campanya al Riff.
 Dos enters de baixa, no son pas romansos. Ja resulta una pedregada pels atacs de la febre d' or.

Al enterarse del oop va exclamà un que no es bolsista:
 —Bé... las baixas d' aquí ray... ¡las d' allá, son las sensibles!

ACUDITS

Confidencias entre senyoras casades:
 —Y cómo ho has pogut conseguir que 'n Rafel no surtí de nits?
 —Molt senzill. Ell fuma cigarrillos, eh?... Donchs jo cada nit, a un reo del quarto hi posava una punta de cigarro puro.

Un santó riffeny

Inculcant la santetat per medi del sabatot.

AL CIM DEL GURUGÚ

Mirant com desembarcan

—Vet aquí que ara nosaltres podem dir que també tenim atracció de forasters.

Entre dugas amigues:
 —Sabe l' Amparo?... Festeja ab en Ramonet! Estiu passat se van prometre a la platja de Badajozna.
 —A la platja?... Pobra xicoeta, ja la playo!
 —Qué vols dir?
 —Qu' es un mal pensament això d' edificar la feicitat damunt de la sorra.

A la peixera del Circul del Liceu:
 —Tu, marquesset: ¿ee veritat que 't casava?
 —Sí, noy... Ja estich tip de donas!

CORRESPONDENCIA

Caballers: José Martorell, Domingo Guanter (a) Barber Castellonench, Pol, Ramón Valls, Ramón Román, José Delman de Arenys, Pere E. Cura, Concepció Masallera (a) filla del Furné de La Palmera, Sangre y Exterminio, y Joseph Barris y Jusano: En Layret té molta més sort que vestós.

Caballers: Pere Casablanca Sagrera, Lluïsa Quintana Llambré, Maco, Pere Cortadón (llegidor de LA CAMPANA), Paquito, Un Felat, A. B. (a) Lo Rector de Vallfogona, Pep Serradell, y V. Borrás y Baiges: Si no tot, part.

Caballers: F. R. D., J. M. M., M. G. y C. y C. LL: Endevinada!... Però varen arribar una mica tart.—Pep Sitellé: La poesia té un grupat de defectes; la conversa no més ne té un, però es capital.—A. Ros (a) Moasen Callena: Vosté té pasta. Y aquesta pasta, ben treballada, li pot donar més lluminent que la Pasta Amor. Avuy per avuy, no arriba a treure brilló.—J. S. Mas de las Vallis: A la quinta, la picaorá y la gracia d'auhen suer molt caras, porque escasejan molt.—Pau Xicoy (a) Carcanada: En primer lloch, aixó de que l' amor es estimació, resulta un pleonasme. Després, tingui present que 's cora batega pero no escricuen... Y, finalment, convéncia de que ni lo d' avuy ni lo del altre dia 'ns té cap utilitat.—Pepitu Usset y Turro: No 'ns tenim pas per infalibles. Potser es, senzillament, qüestió de gustos... avent... la d' avuy tampoch ens vá.—Ramón Degó: Hala, bruti... R. Matas: Repassats els seus Singlots, van a la panera tots.—Jipi Restaurat: Ja sé que 'hi ha donat el títol. Ben fet home... El títol ray!... mentres no li demanin La Femella...—A. D. P.: Uns de las dos poesias es éssó que s' inserti. La carta no va, perquè, en el fons, no 'ns sembla inspirada en un esperit prou just.—N. LL: Cartas de

fóra firmadas ab inicials... com si 'm parlesin en gringo.—Un naveroll: Y firmadas ab pseudónim... com si 'm diguessin Lúcia.—Un de Sant Olibent Sasebas: Lo mateix li diuch.—Tres solucionistas: Entersa.—Joseph Valls: Las imatges y frases escampades en la poesia Rie están del tot malament. Ara, la tónica versaire es lo que no acaba de fer el pés.—Un Lampista qu' está enamorat: Enamorat, ray, encare!... Lo pitjor es que vol ser poeta!...—Joan Carol: En els seus versos s' hi desacobricen un sentiment potètic en egraz. Y aquest sentiment s' hi ven més en lo que amagan que en lo que diuchen. Va formal; ni d' una estrofa a l' altra faig una pausa tançant els ulls y concentrant l' esperit... m' adono de que hi ha en vosté condicions para fer quidom de profit, ab temps y estudi.—P. Viader: ¿Qué 'n diu, home!...

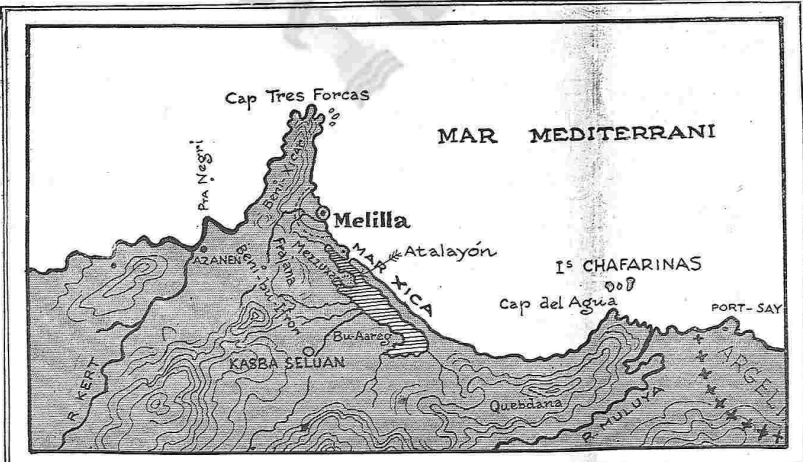
Les onccies bell color tenien,
 l' orquista fina i ball,
 parelles amoroses sortien
 y anaven voltes avall.

¿Abont va succehir, aixó?... Aquestas cosa, además de firmarse, han de dur lloch y data, porque la posteritat se 'n pugui enterar.—Criclio: Li recomano més picardia y més originalitat.—Ramón Valls: He llegit las cantarellas que dedica al senyor Ambrósio; y cregui, val més que no las publicuem. Uy, no se 'n daris poch de pistol... El conelcion massat...—Virgini: Vagi a qualsevol libreria y demani El Libro dels Petons. Y no s' hi adormi, que s' acaben per moments.—Andreu Grau: La composició qu' envia té vuyt versos, ¿no es aixó? Donchs n' hi han ben bé la meytat de sevillanos... y si no, éris:

Son bonicas, flairosas... curt
 pro tenen totas lo cor fret... llarch
 y si sols una excepció... s'gut
 s' troba ab un amor enés... llarch.

Y donchs, ¿que 's creuhen que aixó de fer versos es bufar y fer ampollas, ó declarar la guerra al moro?...—Un Concurant: Agrahim l' observació qu' está molt bé y tindrà present... Es alló... de tot se 'n ha de passar l' aprenentatge!—Rafel Font: Si tenim humor y temps de ferhi algun retoch, s' aprofitará.—Jobico: Tal com está, resulta una mica perillosa, en el sentit jurisdiccionalista... y fins en el literari. Permètin que la fassi passar al laboratori. Ab una fumigació y un rescatu potser arribi a fer servey.—Un poeta noucentista: He llegit la seva Ombrívola, y ¡ay, que la trobo infantivola!... y cursil...—C. Valls: Son libertats sense transcendéncia que s' han pres sempre la conruehadores d' aquest género de literatura. Además que... ara ja está fet, y ja ho diu el ditxo: *Deu nos en guard d' ara...* etc.—Varis socis, N. P. F. y P. M.: No 'ns es possible, per varis rasons.—C. V. T.: Ja té rabó, ja... Després de 'n Romansonas, la culpa de tot, la té 'l clero.—L' Apotecari del Pou: Ay, ay, ay... vosté deu patir molt d' insolació, que té tantas ganas de anar a l' ombra... Y miri, que ara 'm sembla que tardaré a tornar a tenir amnistia.—Bretau y Armón: Al llegir els seus detestables versos se 'm acut parodiame una altres de célebres. Allá va!

Dicen que en Atalayón
 hay un fuego que horripila...
 Yo he leído a Vd., Armón...
 ¡Jesus que vida tranquila
 tendrá en Atalayón!

MAPA DEL RIFF
 Regió ocupada actualment per las tropas espanyolas.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8
 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª